U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci **žalobkyně: O. O.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24. 9. 2003, č. j. OAM-3785/VL-19-HA14-2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 3. 2004, č. j. 24 Az 2196/2003-23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2003 neudělil žalovaný žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu); zároveň vyslovil, že na žalobkyni se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Žalobkyně napadla toto rozhodnutí včasnou žalobou u Krajského soudu v Ostravě; ten žalobu zamítl svým rozsudkem ze dne 25. 3. 2004.

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala v zákonné lhůtě proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost, v níž – stejně jako v žalobě – namítla vady řízení před správním orgánem; dále poukázala na čl. 43 a 53 Příručky postupů a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka. Navrhla, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen; požádala současně o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů, jakož i o tlumočníka, a o osvobození od soudních poplatků. Požádala též o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; touto žádostí se však soud – s ohledem na rozhodnutí o kasační stížnosti v přednostním pořadí – samostatně nezabýval.

Přípisem ze dne 14. 6. 2004 zaslal krajský soud stěžovatelce formulář prohlášení o majetkových poměrech a vyzval ji, aby řádně vyplněný a podepsaný formulář zaslala soudu ve lhůtě deseti dnů od doručení výzvy. Stěžovatelka nebyla při doručování přípisu dne 16. 6. 2004 zastižena; zásilka byla uložena na poště, ovšem stěžovatelka si ji nevyzvedla. Nastala tak fikce doručení (§ 46 odst. 2 občanského soudního řádu ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“) a zásilka byla poté vrácena krajskému soudu.

Usnesením ze dne 6. 9. 2004 zamítl krajský soud stěžovatelčin návrh na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti; uvedl, že přípis ze 14. 6. 2004 byl stěžovatelce doručen uložením na poště. Stěžovatelka nedoložila soudu své majetkové poměry, a nesplnila tak předpoklad pro ustanovení advokáta podle § 35 odst. 7. s. ř. s. Usnesením z 11. 11. 2004 vyzval soud stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložila plnou moc udělenou advokátu

pro zastupování v řízení o kasační stížnosti; poučil ji též o tom, že neučiní-li tak, bude její kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovatelce zasláno na její adresu; stěžovatelka však dne 30. 11. 2004 nebyla zastižena. Zásilku si na poště nevyzvedla ani následně; třetího dne od uložení zásilky, tj. dne 2. 12. 2004, tedy opět došlo k náhradnímu doručení a zásilka se vrátila zpět soudu jako nevyžádaná. Stěžovatelka nepředložila plnou moc udělenou advokátu ani ve stanovené lhůtě, ani později, a Krajský soud v Ostravě tak předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka přes výzvu k doložení zastoupení advokátem nepředložila plnou moc udělenou advokátovi; sama přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně stěžovatelčino vlastní vysokoškolské právnické vzdělání – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat.

Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u nějž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); osvobozen od soudních poplatků však může být účastník jen tehdy, pokud doloží, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatelka sice požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, avšak nedoložila soudem požadované skutečnosti, a neumožnila tak soudu zvážit, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ustanovení § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu